

DRUŽBA SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Družbu sestara Služavki Maloga Isusa utemeljio je prvi vrhbosanski nadbiskup dr. Josip Stadler 24. listopada 1890. godine u Sarajevu, s nakanom da njezine članice skrbe o nezbrinutoj djeci, bolesnim i napuštenim osobama.

Utemeljitelj je Družbu nazvao: Služavke siromaha ili Služavke Maloga Isusa.

U nazivu je zamislio i uputio na vrhunaravno služenje. Skrbiti se o siromahu ili služiti Isusu za nadbiskupa Stadlera je isto djelo. Isus se rodio kao beskućnik, bio prognan i u stalnoj životnoj opasnosti. Sam uzima narav slugu kako bi služio grješnicima i siromasima.

Misterij utjelovljenja i Isusova djetinjstva temelj je Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, što je uneseno u Konstitucije Družbe. Zajednica slavi sv. arkanđela Rafaela kao osobitog nebeskog zaštitnika i njegov spomendan kao dan osnivanja Družbe.

Prva Pravila Družbe osmislio je i napisao sam nadbiskup Josip Stadler. Sveti Otac Pijo X. odobrava ih 1906. godine na kušnju, a 1912. dobivaju konačno odobrenje.

Betlehem u Sarajevu postaje kuća matica Družbe, gdje je i sjedište Vrhovne uprave sve do 1. srpnja 1949. godine kada komunističke vlasti protjeruju sestre. Vrhovna uprava se seli u Zagreb gdje djeluje i danas. Odlukom Generalnog kapitula Družbe 1969. godine Družba se dijeli u tri provincije:

Provincija Presvetog Srca Isusova i Marijina sa sjedištem u Zagrebu, Provincija sv. Josipa sa sjedištem u Splitu i Provincija Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije sa sjedištem u Sarajevu.

Danas o 125. obljetnici svoga utemeljenja Družba ima 345 zavjetovanih sestara koje djeluju u 63 samostana u domovini i inozemstvu, sve do dalekog Haitija gdje djeluju dvije sestre kao misionarke.

*Služavke smo vječnog Boga,
Što će nama varav svijet;
Mali Isus naša radost,
Za Njeg ćemo živjet, mrijet!*

Iz Himne sestara Služavki Maloga Isusa

**Prigodom otkrivanja Spomen ploče
s. M. Gaudenciji Šplajt
u rodnoj župi Desinić - Pregrade
23. travnja 2016.**

DRUŽBA SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Vrhovna uprava, Naumovac 12
Zagreb, 2016.
www.ssmi.hr

U SLUŽBI MALOGA ISUSA

S. M. GAUDENCIJA ŠPLAJT

14.II.1911. - + 30.VI.1945.

S. M. Gaudencija (Fanika) Šplajt

Sestra Gaudencija Šplajt rođena je 14. veljače 1911. u mjestu Desinić – Pregrada u Hrvatskom Zagorju, od oca Jurja i majke Uršule rođ. Boršić.

Sa sestrama Služavkama Maloga Isusa upoznala se kao mala djevojčica u Zavodu Antunovac u Zagrebu gdje je više godina sa svojom rođenom sestrom, poslije našom sestrom Inocencijom bila gojenica.

Sestra Gaudencija Šplajt prva s lijeva kao kandidatice s rođenim sestrama

20. Siječnja 1931. godine stupila je u Družbu sestara Služavki Maloga Isusa.

Svoju redovničku formaciju započela je u Samostanu Antunovac u Zagrebu gdje je bila i gojenica. Kao kandidatice pohađala je bolničku školu u Zagrebu. Po završetku bolničke škole došla je u Kuću maticu

Betlehem u Sarajevo, gdje je 5. siječnja 1935. ušla u novicijat Družbe.

Privremene redovničke zavjete položila je 6. siječnja 1936.g., a doživotne zavjete 6. siječnja 1942. U Družbi je živjela 14 godina.

Kao redovnica Služavka Maloga Isusa djelovala je u Marijinom domu u Vinkovcima i u Kući matici Betlehem u Sarajevo.

U ovim Družbinim samostanima posebno se istaknula izradom misnoga ruha.

Zadnje godine svoga redovničkog života provela je u Zavodu Antunovac u Zagrebu. U Zavodu je vodila crkveno pjevanje i bila prefekta kod djevojčica.

Sestra Gaudencija u sredini s djevojčicama u Zavodu Antunovac

Lijepo je pjevala i svirala. Taj primljeni dar koristila je ponajviše kao prefekta kod djevojčica.

Sestre Gaudencija u igri s djevojčicama

Po svojoj naravi bila je vesela i duhovita te je u raznim prigodama znala pripremiti lijepa iznenađenja sestrama.

Za vrijeme NDH obavljala je službu prefekte kod djevojčica u Zavodu Antunovac. Tada je sestri Beatrici Rogoz nadstojnici, pomagala u poslovanju, vodeći brigu o nabavci hrane i drugih potreba za Samostan.

Nažalost, ubrzo je bila lišena slobode od Jugoslovenske vlasti, te je kratko vrijeme bila zatvorena, a potom je kako su objavile Zagrebačke novine, 30. lipnja 1945. među stotinama Hrvata osuđena na kaznu strijeljanjem i bačena u zloglasnu jamu Jazovka koja se nalazi nedaleko od mjesta Sošice smješteno među padinama Žumberačke gore.

Sestro Gaudencija, počivaj u miru Božjem!